

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ 28^{ης} ΟΚΤΩΒΡΗ 1940

Συμπατριώτισσες και Συμπατριώτες,

Τα βουνά της Ηπείρου ήταν το πρώτο οχυρό του ελληνικού λαού ενάντια στην τριπλή φασιστική κατοχή (Ιταλική, Γερμανική, Βουλγαρική). Η είσοδος της Ελλάδας στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο στις 28 Οκτώβρη 1940 σήμανε ουσιαστικά την έναρξη μιας ολόκληρης περιόδου, που τελείωσε με την ηρωική πάλη του Δημοκρατικού Στρατού της Ελλάδας ως το 1949.

Τα στρατευμένα παιδιά του ελληνικού λαού είπαν το αληθινό ΟΧΙ στους Ιταλούς φασίστες στην πρώτη γραμμή, με τη βοήθεια των ζαλικωμένων με πυρομαχικά γυναικών της Πίνδου. Μετά την κατάρρευση του μετώπου, η μεγάλη πλειοψηφία του Ελληνικού λαού μέσα απ' τις γραμμές του ΕΑΜ, του ΕΛΑΣ και της ΕΠΟΝ, θυσίασε τα καλύτερα παιδιά του για τη Λευτεριά της πατρίδας, την Εθνική Ανεξαρτησία και την κοινωνική προκοπή. Με τ' όπλο στο χέρι οι εργάτες, οι αγρότες και οι άνθρωποι του μόχθου υπερασπίστηκαν τα σπίτια τους, τις οικογένειές τους και τα χωριά τους, την ίδια ώρα που οι βιομήχανοι, οι εφοπλιστές και οι τραπεζίτες έκαναν μπίζνες με τους Άγγλους και τους Γερμανούς.

Η Ήπειρος δέχτηκε βαρύ το πλήγμα από τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις των ναζί στα χωριά μας. Εκεί που χωρίς να σκύψει το κεφάλι, πολύβουο μελίτσι ο παλλαϊκός αντιστασιακός αγώνας, έδωσε την απάντηση πολεμώντας και τραγουδώντας.

Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν απότοκο των μεγάλων αντιθέσεων και της ανάγκης του συστήματος να ξεπερνάει τις οικονομικές κρίσεις, με την καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων, με το ξαναμοίρασμα των αγορών και των σφαιρών επιρροής. Αναλογίες εκείνης της εποχής εμφανίζουν σήμερα οι ανταγωνισμοί για τον έλεγχο των ενεργειακών πηγών και των δρόμων μεταφοράς και όσα διαδραματίζονται από την Ανατολική Μεσόγειο μέχρι τη ζώνη του Σαχέλ στην Αφρική. Με φόντο αυτές τις εξελίξεις εκδηλώνονται και οι αντιθέσεις των κυρίαρχων στην Ελλάδα και την Τουρκία.

Ο ναζισμός-φασισμός είναι παιδί του σάπιου συστήματος με τους αδυσώπητους ανταγωνισμούς και τους πολέμους. Το ιστορικό δίδαγμα από την πάλη της δεκαετίας του 1940 είναι ότι ο αγώνας για την υπεράσπιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων και των συνόρων της χώρας δεν μπορεί να αποσυνδέεται από την πάλη για την ανατροπή όσων γεννούν τον φασισμό, τους πολέμους, τις κρίσεις. Η υπεράσπιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων, της εδαφικής ακεραιότητας, των συνόρων, από τη σκοπιά των λαϊκών συμφερόντων, αποκτά πραγματικό νόημα μόνο όταν συμβαδίζει με την πάλη την απεμπλοκή της χώρας μας από τα επικίνδυνα πολεμικά σχέδια του ΝΑΤΟ, των ΗΠΑ, της ΕΕ. Και το φασισμό, που ένα χρόνο μετά την καταδίκη της «Χρυσής Αυγής» σηκώνει ξανά κεφάλι, «βαθιά κατάλαβέ τον, δεν θα πεθάνει μόνος, τσάκισέ τον!»